

ский, убѣждалъ го да ся остави отъ неправедны-тъ си исканія и да заключи миръ. Но Аммонитскыя-тъ царь не щалъ да приѣме никаквы прѣдложенія, затова ся и рѣшилъ Іефѳай да влѣзе съ него въ бой.

Когато излизалъ на бойно-то поле, Іефѳай изрекълъ необмысленъ оброкъ, че, ако побѣди, ще принесе въ жертвъ всесоженія първо-то, что му излѣзе на срѣщъ изъ къщъ-тъ му. Той разбилъ непріятеля, изгонилъ го изъ прѣдѣлы-тъ на своиъ-тъ земь и освободилъ страдаше-то си отечество. Като ся вършалъ дома съ побѣдъ, срѣщилъ го единичка-та му дѣщеря на градскы-тъ враты. Тя излѣзла, придружена отъ много жены и дѣвѣцы Галаадскы, на срѣщъ на бащъ си, за да го поздрави. Като ѿ видѣлъ Іефѳай, въ ужасъ раздралъ дрехъ-тъ си. „Дѣщи мой,“ извикалъ той, „азъ съмъ произнесълъ страшенъ оброкъ!“ — Кротка-та дѣвица разумѣла думы-тъ му и казала съ покорность: „родителю! испълни оброка си, когато ти е подарилъ Господь побѣдъ. Отпусти мя само два мѣсяца да идъ наедно съ другыни-тъ си въ горы-тъ и тамъ да оплачъ дѣвство-то си.“ По истечение-то на това время, Іефѳай свършилъ оброка си. Полагать, че тя останѣла навсякога дѣвица и посветила себе си на служеніе Богу при Скинѣ-тъ.

ГЛАВА I.

Сампсонъ.

Подиръ смърть-тъ на Іефѳая, Израилтяне-тъ, за свои-тъ беззаконія, подпадижли подъ владычество-то на Филистимляне-тъ. Дълго время теглили они въ това робство; на послѣдъкъ Богъ имъ испратилъ единъ необыкновенъ чловѣкъ, по имя Сампсонъ, отъ когото Филистимляне-тъ были всякога на страхъ. Ангелъ Божій обадилъ на родители-тъ му, че ще имъ ся роди сынъ, който ще бѣде даренъ съ